

עפ"ת 26410/10/16 - אילן בן סימון נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ת 26410-10-16 בן סימון נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני:

בפני	כבוד השופט ארז פורת
המערער	אילן בן סימון
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל

פסק דין

1. המערער הורשע, אחר שמיעת ראיות, בבית המשפט קמא (תיק פ"ל 8142-07-14, בית משפט שלום לתעבורה בחיפה כב' השופט בנג'ו), בעבירה שיוחסה לו שעניינה נהיגה תחת השפעת סמים מסוכנים, לפי סעיף 62(3) לפקודת התעבורה, תשכ"א - 1961.

כעולה מפסק דינה של הערכאה קמא, ביום 11/06/14 נהג המערער ברכב פרטי, בקריית אתא, כשהוא נתון תחת השפעת סם מסוכן מסוג קנביס.

2. המערער השיג על הרשעתו, ולחילופין על מידת העונש. על פי הנטען, נפל פגם בשרשרת מוצג דגימת השתן שניטלה ממנו על ידי השוטרים באופן שקם ספק אם הדגימה שניטלה ממנו היא זו שנבדקה במעבדה לתרעולה על ידי המומחה שהגיש חוות דעת בעניין.

הטיעון נסמך על האמור בדו"ח הפעולה שערך רס"מ כהן, מיום 11/06/14, לפיו נטל מהמערער דגימת שתן, הכניסה למבחנה אותה סימן "בשמו של החשוד אילן בן סימון עם ת.ז. והכנסתי לתוך מעטפה משטרתית מאובטחת מספר J0731957, את המעטפה המשטרתית המאובטחת הכנסתי לתוך מעטפה לבנה ושלחתי בדואר רשום תחנתי לבית חולים שיבא". המערער סבור כי אין התאמה בין תיאור זה של הדגימה לתיאורה בתעודת עובד הציבור מבית החולים שיבא, לפיה התקבלה מבחנה עם דגימת שתן "בשקית J0731957 ועליה מדבקה עם פרטי הנבדק", כשבחלק הראשון של תעודת עובד הציבור מצוין שמו של המערער ומספר תעודת הזהות שלו כ"שם הנבדק". כן צוין כי הדגימה התקבלה מ"דואר ישראל".

3. המערער סבור כי בהעדר ציון ברור שהדגימה הגיעה למעבדה בתוך מעטפה, כפי שצוין רס"מ כהן,

ובשוני בסוג אמצעי הדואר בו נשלחה, יש משום ניתוק שרשרת המוצג עד כי לא ניתן לדעת ברמת הוודאות הנדרשת בפלילים כי אכן המדובר באותה הדגימה.

עוד נטען כי הדגימה, אחר שנבדקה, לא הוחזרה לתחנת המשטרה ועל כן לא ניתן לוודא שאכן מדובר באותה דגימה שניטלה מהמערער.

4. המערער הטעים כי בדיקת המאפיינים שעבר, אינה יכולה להוות ראיה לחובתו מאחר שלעמדתו, בהיקש מהלכת "בן חיים" ראוי להזהירו טרם עריכת בדיקת מאפיינים ולציין בפניו כי אינו חייב לבצעה וכי אין בדין סמכות מוקנית לרשות החוקרת לבצע את בדיקת המאפיינים בהעדר הסכמה מדעת של הנבדק.

5. באשר לענישה, נטען כי המערער קיבל רישיון לשימוש בקנביס על רקע מצבו הרפואי, כשמתן הרישיון, מקפל בחובו הכרה באחריותו בדבר ריסון עצמי של נהיגה תחת השפעת סם. נטען כי משהכירו הרשויות באחריותו זו של המערער, ראוי הדבר להיזקף לזכותו בעת גזירת העונש.

דין והכרעה:

6. השוואת אופן סימון הדגימה על ידי השוטר, רס"מ כהן, לבין תיאורה בתעודת עובד הציבור, אינה מעלה, בעיני, ספק באשר לכך שמדובר באותה הדגימה עצמה. מדובר בדגימה שהגיעה למעבדה במבחנה (אכן בדו"ח הפעולה ציין רס"מ כהן כי הכניס את הדגימה למבחנה) בתוך שקית משטרתית מאובטחת, שנושאת סימון זהה.

יודגש כי על גבי הדגימה הייתה מדבקה עם פרטי המערער, וכך גם תוארה בתעודת עובד הציבור מאת המעבדה. המערער לא טען ולא הניח כל תשתית לאפשרות כי מסר באותו יום או במועד סמוך מספר דגימות שאפשר כי הוחלפו, זו בזו.

איני סבור כי יש בשינוי התיאורי עליו הצביע המערער בכדי לעורר ספק באשר לתאימות הדגימה שנבדקה במעבדה אל מול הדגימה שניטלה מהמערער. מדובר בשוני בתיאור חיצוני הנוגע למעטפה החיצונית של הדגימה. בעניין זה לא היה פירוט בתעודת עובד הציבור של המעבדה, ואין לומר כי התיאור המצוי בה סותר את תיאורו של רס"מ כהן. די בכך שהדגימה הגיעה בכלי קיבול שתיאורו אחיד, שנשא את פרטי המערער על גביו, ושהיה בתוך אריזה נוספת, מאובטחת, בעלת סימון ייחודי, שהוכח בבית המשפט, וזאת, משלב נטילתה ועד הגעתה למעבדה לבדיקה.

אף השאלה באיזה דואר נשלחה הדגימה, אינה משמעותית, לענין הנדון ואינה מולידה ספק בדבר היות הדגימה שנבדקה, זו שניטלה מהמערער.

על כן, ראיתי לדחות את הטיעון בעניין זה.

7. באשר לטיעון הנוגע לצורך בקבלת הסכמה מדעת של הנבדק טרם ביצוע בדיקת מאפיינים, ובהעדר הסכמה שכזו, אינן כוחה הראייתי של בדיקה זו, טענה מעין זו נטענה אף ברע"פ 2468/16 **קיסר נ' מדינת ישראל** (לא פורסם) וכמו שם אף כאן: משהסכים ב"כ המערער להגיש בלא כל הסתייגות את דו"ח השוטר בעניין בדיקת המאפיינים, אין ניתן, כעת, בשלב הערעור, לטעון טענה כלפי קבילות אותה הראיה. מכל מקום, הרשעת המערער מבוססת על תוצאת הדגימה שניטלה ממנו במצורף להודאתו בשימוש בסמים. גם לו הייתה טענת הסנגור מתקבלת לעניין בדיקת המאפיינים, נותר היה מסד ראייתי איתן אחר לביסוס ההרשעה והותרתה על כנה.

נוכח האמור, ראיתי לדחות את הטיעונים הנוגעים להרשעת המערער.

8. בכל הנוגע לערעור על מידת העונש, בית המשפט קמא גזר על המערער עונש כפי ענישת המינימום הקבועה בחוק לעבירה זו, תוך שהוא מתחשב במצבו הבריאותי. עונש זה היה בתחתית מתחם הענישה שנקבע. איני סבור כי נפלה שגגה בתוצאה העונשית אליה הגיעה הערכאה קמא, בייחוד לאור המסוכנות הרבה הטמונה בנהיגה תחת השפעת סם מסוכן ונוכח מדיניות הענישה הנוהגת בעניין זה.

אדגיש כי אין בענישה שהוטלה כל פן מחמיר ובוודאי לא החמרה המקימה עילה להתערבות ערכאת הערעור.

9. אשר על כן, ראיתי לדחות את הערעור על שני חלקיו.

המערער יפקיד רישיונותיו במזכירות בית המשפט לתעבורה בבית משפט השלום בחיפה, עד יום 12/02/17 שעה 09:00 וממועד ההפקדה תימנה תקופת הפסילה בפועל.

הקנס שהוטל, ישולם בחמישה תשלומים שווים, בני 400 ₪ כל אחד, חודשיים ורצופים החל מיום 01/02/17 ובכל 1 בחודש שלאחריו. כקביעת הערכאה קמא, בגין כל תשלום קנס שלא ישולם במועד, ייאסר המערער ל-4 ימים תמורתו.

המזכירות תמציא את פסק הדין לידיעת הצדדים.

ניתן היום, כ"א טבת תשע"ז, 19 ינואר 2017, בהעדר הצדדים.

